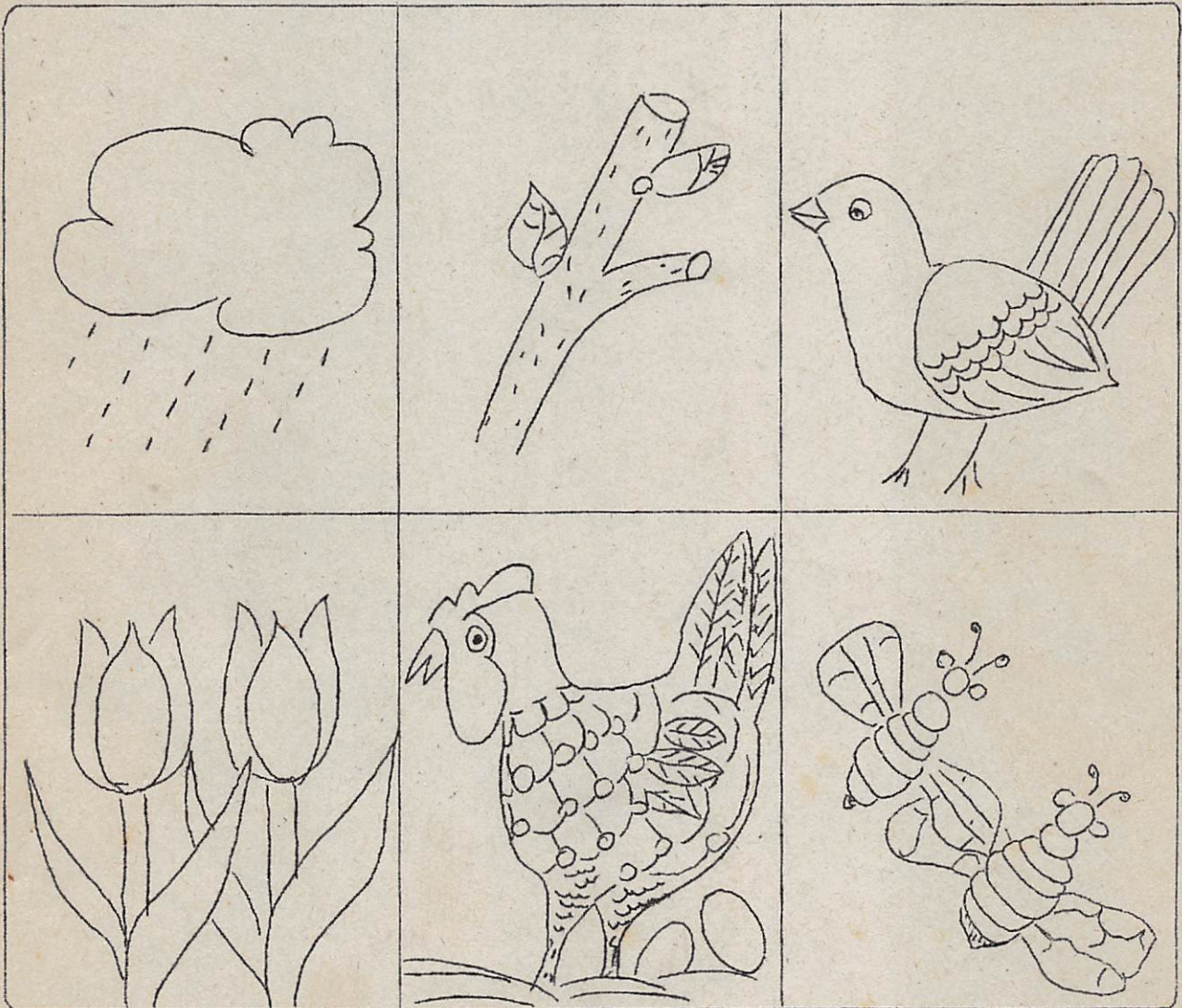

TIJDSCHRIFT

MAA '80

TONZENTKRANT

Jaargang 4 - nr. 3
maart '80
verschijnt maandelijks

JH. TONZENT vzw. Hutstraat 22, 3090 Kampenhout
v.v.: Chris Maes, H. Tobbackstr. 43, 3090, Kampenhout

111111

111111

111111

Redaktioneel

Jeugdhuisen zouden een bijdrage moeten leveren tot de ontplooiing van de jeugd en vormingsactiviteiten zouden bijgevolg een belangrijke plaats moeten innemen in de werking. Met een beetje goede wil kan het element "vorming" in elk onderdeel van de jeugdhuiswerking ingeschakeld worden. Als we de doe-maar-aan oppervlakkigheid willen ontkomen, kunnen we ons voortdurend afvragen of om het even welke activiteit wel degelijk kan bijdragen tot de persoonlijkheidsontwikkeling van de jongeren. Het is bvb best mogelijk om van een ordinaire Teedee een groepsgebeurente maken dat uitstijgt boven de anonimiteit die massateedees zo eigen is. Een jeugdhuis dat een lijn in zijn werking wil invoeren, dat m.a.w. weet waar het heen wil, moet zich voortdurend en vooraf kritisch bezinnen over elk onderdeel van de werking.

Op zaterdag 29 maart worden een aantal aspecten van de Tonzentwerking in groep aangepakt. Het is een open vergadering en iedereen is welkom (begin 10 uur - einde 19 uur). 's Middags eten we gezamenlijk.

Mark.

VERJAARDAGEN

M
A
A
R
T

- 3 - Daniel Bols
- 5 - Danny Michiels
- 6 - Paul Van Royen
- 9 - Daniel De Prijs
Annemie Opdebeeck
- 10 - Hilde Verhoeven
- 13 - Annie Andries
- 15 - Augustin Lanciers
- 17 - Olga Torfs
- 22 - Rudy Schoeters
- 24 - Linda Commaerts
François Behets
- 28 - Johan Habils
- 29 - Luk Michiels
- 31 - Ivo Vanderveken

"gewoon anders"

De meesten van ons hebben in hun vóór-puberteit homofiele neigingen vertoond: doktértje spelen in de badkamer, een scène uit een liefdesfilm naspelen, aan mekaar laten zien hoeveel haar er al op staat, ... Onder invloed van school (voorlichting) en gezin en van de wereld van "de grote mensen" worden onze ogen opengetrokken voor de andere sekse. Nochtans, tot 13-14 jaar kunnen wij het opperbest stellen zonder die anderen.

Kinderen lachen meestal els grote mensen "lief doen". En dan, opeens, komt die raadselachtige toenadering tot de anderen, die wij meer dan 10 jaar hebben kunnen missen. Freud heeft wellicht een wetenschappelijk antwoord klaar op de vraag waarom een jongen plotseling verliefd wordt op een meisje. Hoe dan ook, dat antwoord is niet zo gemakkelijk te geven in niet-wetenschappelijke termen. Het is de normale gang van zaken: man en vrouw zijn voor elkaar geschapen. Het is een evidentie, of beter, een afspraak. Het lichámelijke wordt absoluut taboe voor geslachts-genoten, vooral bij jongens (behalve bij voetballers die ongekomplekseerd in hun blootje onder de douche kruipen). Meisjes durven al eens open spreken met een vriendin over "de geheimen" van hun lichaam: over de borstgroei, over maandstonden, over puberteitspuistjes, maar de jongens koesteren zelf hun lichaam met alles erop en eraan; ze beschouwen het als een soort privé-heiligdom dat alleen mag opengesteld worden voor het andere geslacht (de pronkers op het strand zijn een goed voorbeeld van deze gerichte houding). Jongens treden af en toe schoorvoetend uit hun schelp, maar doorgaans beperken hun uitlatingen zich tot snoeverige, banale grapjes.

Tot hier toe hebben we het gehad over de gewone gang van zaken: de heterofiele relatie tussen man en vrouw die het meest voorkomt in onze samenleving. Daarbuiten bestaan er echter tal van andere situaties die omwille van de heersende gewoonte ofwel onbekend zijn ofwel ongenadig afgekeurd worden als vallende buiten de toelatingsnormen.

Wat volgt is een poging om één van die alternatieve samenlevingsvormen, de homofiele relatie, in een ander daglicht te plaatsen. Ongeveer 5% / 1 op 20 is homofiel. Een minderheid dus. Maar een realiteit ook. Omdat ze buiten het gewone maatschappelijk bestel vallen, worden ze nog meer in die minderheidspositie gedrukt, met alle gevolgen vandien!

Nochtans is homofilie een NATUURLIJKE zaak. Kan die jongen of dat meisje in hemelsnaam verhelpen dat ze door geslachtsgenoten aangetrokken wordt?

Homofiel gedrag is niet afwijkend, dan wel anders. Er wordt beweerd dat homofielen "ziek" zijn en men beroept zich om dat te bewijzen op psychiatrische onderzoeken. We hebben hier echter met VALSE onderzoeken te doen. Die onderzochte patienten vertonen inderdaad psychische afwijkingen, maar men vergeet hierbij dat die stoornissen niet het gevolg zijn van het homofiel zijn als dusdanig, maar voortspruiten uit de maatschappelijke druk die de homofiel tot afwijkende gedragingen brengt.

De laatste 20 jaar werd onderzoek verricht met homo's en hetero's tegelijk. Men kwam hierbij tot de konklusie dat er in wezen geen verschillen bestaan tussen beide groepen. Een homo is geestelijk even gezond als een hetero. Een "normale homo", als gewoon mens was een begrip geworden.

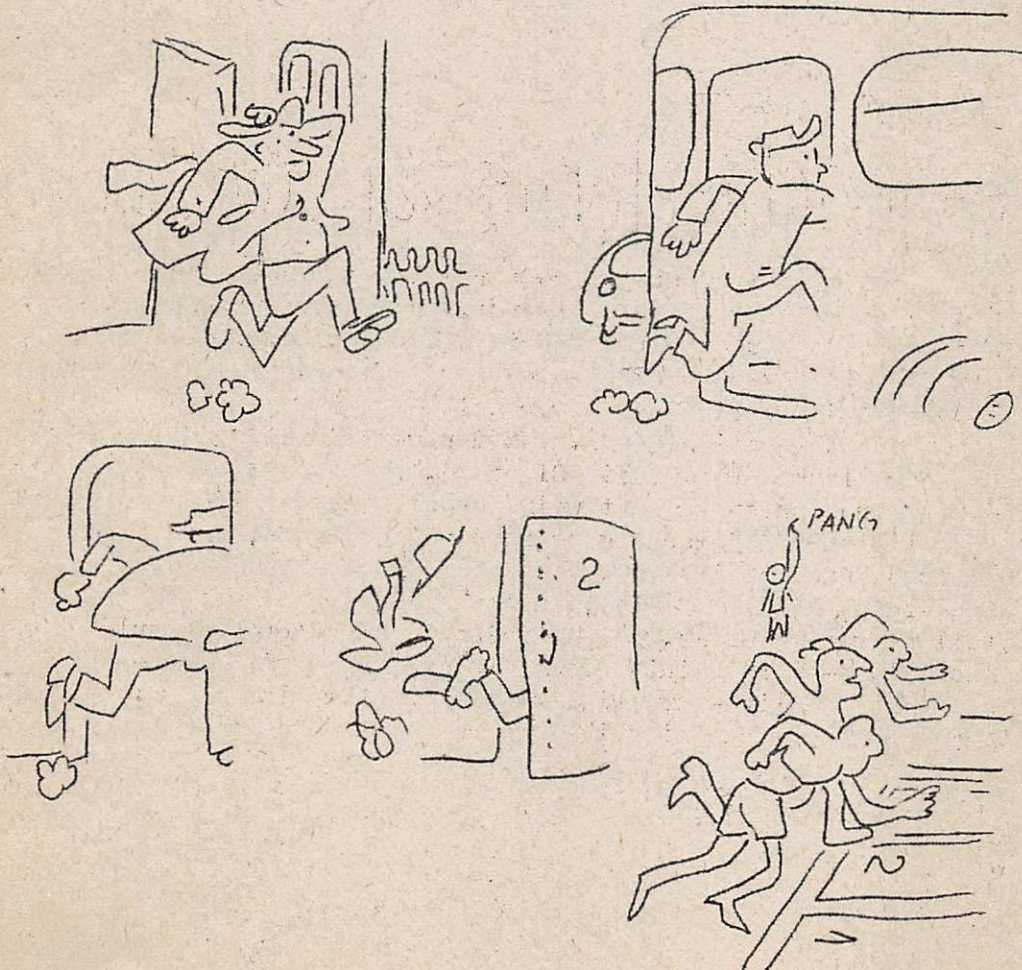
Homofilie is dus vóór alles een SOCIAAL probleem. Het is in die zin afwijkend omdat het niet past binnen de sociale normen en regels van ons officieel westers kultuurpatroon (voortplanting, seks, liefde en huwelijk). Vanuit zuiver menselijk standpunt is het niet afwijkend, maar "gewoon anders".

Mark Michiels.

N.B.: Op zondag 30 maart wordt er dieper op de problematiek ingegaan. Deze avond kadert in het projekt "relatievorming in onze samenleving". Het is de bedoeling om te komen tot een meer verdraagzame en begrijpende houding tov het verschijnsel homofilie en tot de homofiel als mens en medemens.

Aangezien de delikaatheid van het onderwerp, zien wij liever geen Hitlers en andere "normalen" op deze avond.

OLIMPRÓKJE

4

ZONDAG 9 MAART

16 MM FILMCLUB

hugo och Josefin

KJELL GREDE

"Hoe heerlijker het was zich een kind te voelen, des te triestiger leek het mij een volwassene te zijn. Het was toen dat ik er aan dacht mijn volwassen-zijn een beetje rust te gunnen en van een vakantie te genieten met twee kinderen en een kamera. Een zomervakantie met een filmkamera."

Kjell Grede voegde daad bij woord en maakte zijn "Hugo och Josefin" een film, zo zegt Jos Burvenich, "van duizend zomerdingen".

"Het is moeilijk om te bepalen wat zo bijzonder is aan deze film. Misschien dit: de film maakt gelukkig, wekt een gevoel van bevrijding, van hoop, van tederheid... is een onmitputtelijk waonder". (De standaard 6 maart 1970)

"Hugo och Josefin" is een film die gaat over echte kinderen. Het benaderen van een werkelijkheid. De werkelijkheid van het kind.

ZONDAG 16 MAART om 20 UUR

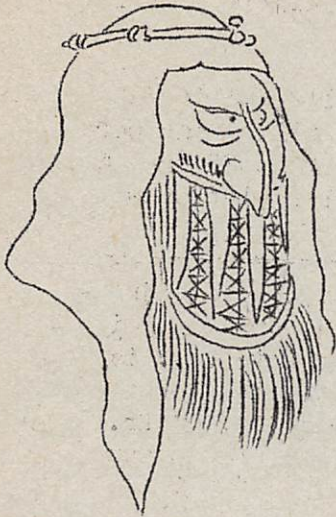
de geschiedenis van de blues

De "Blues" (een zowat onvertaalbare term) is een muziekvorm die bij kenners sterk gewaardeerd wordt. Hoeft dit te verwonderen als je weet dat Muddy Waters, Eric Clapton en B.B. King in de blueswereld thuishoren?!

Blues is eigenlijk Amerikaanse negermuziek waarin vooral weemoed en verlatenheid tot uiting komen. Nadien werd de blues ook beoefend door blanken (vb.: Eric Clapton).

Hoe zijn de blues ontstaan, met welke andere genres zijn ze verwant, wat zijn de typische kenmerken van de blues, welke soorten blues onderscheidt men, ...

Twee blues-fans, Bart en Herman, zullen een en ander weten te vertellen over de blues. Om het niet te saai te maken zullen ze hun blues-story opluisteren met fragmenten uit blues-nummers en met een live-opvoering van een zestal bluessongs. Niet te versmaden door muziekliefhebbers.

TERZIJDE

SAMENGESTELD EN GEBLOEMLEESD

DOOR DANNY MICHIELS

* Deze maand verjaar ik, kom maar af als je wil en doe de deur open met uw voeten. - Waarom met mijn voeten? - Ge gaat toch niet met lege handen komen, zeker?!

* Een zin met "bladgewassen": Adam durfde niet buiten komen, want Eva had juist zijn blad gewassen.

* Reeds als boreling bleek zijn aanleg voor de moderne schilderkunst: hij kon toen al doeken vuilmaken.

* - Maar Paul, wat ziet ge eruit! Wie heeft al die gaten in je schort gemaakt?
- Och, moeke, we speelden winkel en ik was de kaas met gaatjes.

* Enkele dagen geleden stond een belangrijke vrouw in de belangstelling, namelijk "Marie Thumas". Zij was dan ook de blikvanger.

* Getuige: Deze man heeft me niet alleen aangereden, hij heeft me bovendien uitgescholden voor idioot!
Rechter: Kende hij u dan?

* De onderwijzer legde uit wat breuken zijn: "Als ik nu een aardappel pak, en ik snijd hem eerst in twee stukken, dan in vier stukken, dan weer in twee, en dan nog eens in vier stukken. Wat heb ik dan?
Leerling: "Puree, meester".

* Bij de trekking van de loterij worden de nummers afgeroepen. "Nummer 1173, een vet varken," roept de stem.
Een opgetogen boerin: "Dat ben ik!"

* Rechter: "U geeft dus toe, dat u die man een stoel naar het hoofd hebt gegooid?"
Verdachte: "Jawel, edelachtbare."
Rechter: "Waarom deed u dat?"
Verdachte: "Omdat de tafel te zwaar was, edelachtbare."

6

* Moeder gaat een hondje kopen. "Weet u wel zeker, dat hij lief is voor de kinderen?" vraagt ze. "Zeker, mevrouw," zegt de verkoopster. "Hij eet alles wat je hem voorzet, en hij is vooral dol op kinderen."

* Vraagt de ene Schot aan de andere: "Waarom hebben jullie je hond weggedaan?" Zegt de andere Schot: "De hondenbelasting werd een beetje te duur." "Maar als er dan inbrekers komen?" vraagt de eerste Schot weer. "Ach," is het antwoord, "Dan blaffen we zelf."

* Een oude en ziekelijke man zat aan tafel, omgeven door zijn drie dochters en drie schoonzons. Hij sloot zijn ogen en zei tot hen: "Mijn enige wens die ik heb, voor ik sterf is is een klein kindje te hebben dat me grootvader noemt, ik heb me voorgenomen het eerste kleinkind dat geboren wordt 100.000 fr. te schenken! Hij sloeg zijn ogen op en ... zat nog alleen aan tafel...!"

* LELIJKERDS

- Ze houdt van de natuur, ondanks wat die haar aangedaan heeft.
- Hij heeft een gezicht dat eruit ziet alsof het zes lichamen versleten heeft.
- Ik vergeet nooit een gezicht, maar voor dat van u zal ik een uitzondering maken.
- Toen ze trouwde kust iedereen de bruidegom.
- Twee weken geleden smeerde ze modder op haar gelaat om haar uitzicht te verbeteren. Het verbeterde zo, dat ze hem er niet meer afgenomen heeft.

MOP VAN DE MAAND

Jaja, die bestaat nog zenne. Deze maand kwam de beste mop van een persoon die onbekend wenst te blijven, maar zeker bekend is omwille van de vlug opeenvolgende moppen die hij steeds kan tappen. Bij sommigen brengt hij deze krant in de bus. En nu: Ssssst.

- Bericht van het RVA: Het meubelfabriek Meurop werft aan: een jongen om de matrassen te testen.

MOPPEN kwamen deze maand van:

Jan Willem Van Besouw, Pol Vanhaverbeke, Knack, Vademecum voor wie ook een wil (Humo) en mister X.

Jongeren

7

Op 20 februari jongstleden werd een enquête met als thema 'Jongeren en godsdienst' aan de pers voorgesteld. Uit de resultaten blijkt dat er onder de jongeren een duidelijke trend waarneembaar is naar een nieuw soort godsdienst. Niet meer de starre godsdienst bedreven door verouderde konservatievelingen die zich blijven blindstaren op dogma's (axioma's van het geloof) (die als een kerkpilaar boven water staan) en die de wereld met al zijn gevaren afwijzen. In de plaats stellen zij of willen zij een godsdienst die vertrekt vande mens en van de wereld. Een godsdienst van gevoelens en kontakt in plaats van een godsdienst van ijzersterke waarheden en van het verstand. Een bevattelijke godsdienst waar je wat aan hebt in plaats van een kouwe, afstandelijke religie die zijn blik opwaarts richt en die voorbijgaat aan de mens als mens! Uit de enquête blijkt dat de traditionele domeinen (gezin, school en jeugdheweging) aan belang hebben ingeboet. De laatste 20 jaar heeft vooral het zogenaamde derde milieu (dat het uitgangsleven bestrijkt) enorm veel krediet gekregen. Als de kerk zijn greep op de jongeren niet wil verliezen, moet het zijn vormingswerk naar het derde milieu, het terrein van de vrije tijd, uitbreiden. We denken hierbij aan relatievorming, seksualiteitsbeleving, arbeidsvreugde en diens meer.

In het volgende nummer wordt op dit onderwerp dieper ingegaan. In dat verband zal ook een interview verschijnen met Diktus Leus.

Mark.

en

religie

Naar jaarlijkse gewoonte organiseren wij ook dit jaar een eendagsreis, en die zal doorgaan op zaterdag 3 mei.

Dit jaar gaat de reis naar de Hoge Venen waar we eerst een wandeling zullen maken (waar de koppeltjes arm in arm kunnen wandelen). Na deze wandeling gaan we de inwendige mens versterken. In de namiddag gaan we vervolgens een bezoek brengen aan de grotten van Remouchamps. Wanneer we het daglicht terug zien rijden we een stukje van onze weg terug tot aan de water-vallen van Coe, waar we onze dorst kunnen lessen en onze boterhammen opeten en verder pret kunnen maken, allerlei attracties kunnen meemaken.

Daarna als de tijd het nog toelaat zullen we nog andere bezienswaardigheden bezoeken ofwel zetten we onze reis naar het één of andere jeugdhuis of -klub verder.

ZORREG DAT JE DER BIJ BENT !!

Praktische tips

Vertrek: zaterdag 3 mei om 7.30 uur stipt
 Waar: Jeugdhuis Tonzent
 Meebrengen: stevige schoenen, regenmantel, 1 x boterhammen
 Prijs: 300 fr. te betalen bij inschrijving bij Daniel De Prins, drank en middagmaal niet inbegrepen
 Inschrijven vóór 30 maart!!
 Terugkomst: 3 mei (nog steeds) rond 11 uur 's avonds

KONZEN
 TRIP - 1

9

interview

EKSKLUSIEF : Met de kamera in de hand.

=====

Voor onze tweede "Eksklusief" trokken we per fiets door een stukje ongerepte Kampenhoutse natuur. Op zoek naar een afgelegen witte hoeve, op weg naar een informele babbel met een zeg maar professionele kineast.

De heer Van Vloten is een minzame, sympathieke verschijning. Hij is afkomstig uit Gent, maar woont al 20 jaar in Nederokkerzeel. Geurige koffie om de nuchterheid van zondagmorgen weg te spoelen, om het traditionele muurtje der onwennigheid af te breken en om de schorre stembanden wat los te weken.

Omstreeks het middaguur maakten we rechtsomkeert, met het enthousiasme in de rug, vergezeld van een lachende zon, gedreven door de honger. Ondertussen hebben we twee volle uren aan de lippen gehangen van onze gastheer. De heer Van Vloten vertelt in een eenvoudige, vlotte stijl over zijn passie, zijn uitverkoren hobby, zijn levenswerk: het maken van films.

RED: De burgemeester heeft ons tot hier getipt. Geknipt voor "Eksklusief", want een heuse kineast kom je niet elke dag tegen. Maar in feite weten we weinig af van je merkwaardige bezigheid. Welke films maak je eigenlijk?

KIN: Ik maak uitsluitend documentaire films over de meest diverse onderwerpen: toeristische films over een bepaald land, stad, volk. Films over historische en kunstzinnige onderwerpen. Een paar voorbeelden: een film over de Egyptische farao's, de reeks "Leven in Vlaanderen", een film over het witlof (Nvdr: die binnenkort uitkomt).

RED: Het maken van films is een bezigheid waarin veel tijd en geld geïnvesteerd wordt.

KIN: Vooral veel geld. Met super 8 kun je het nog wel klaren, maar van 16 mm af is het bijna niet meer te betalen. De aankoop van een film kost tegenwoordig als 1000 fr. voor amper twee minuten. Bedenk hierbij dat tijdens het proces nog ettelijke meters film naar de vuilnisbak verwezen worden. Op financiële steun hoeven we niet te rekenen.

Budgetten worden alleen toegekend aan langspeelfilms en dan heeft het meestal nog heel wat voeten in de aarde. Ik doe het zo: het geld dat ik voor een film bekom, recupereer ik voor het maken van de volgende produktie. Je begrijpt dat ik me zelden of nooit een flop kan veroorloven.

RED: Door wie worden de films aangekocht?

KIN: De TV-stations zijn onze grootste klanten. De BRT uiteraard, maar ook het buitenland (Joegoslavië, Nederland, Zwitserland, Skandinavië, ...).

RED: Welke stijl hanteer je in je films?

KIN: Wij houden het bij de zogenaamde "cinéma vérité". Dat hangt natuurlijk samen met het genre van de documentaire. We proberen zoveel mogelijk het spontane, echte, werkelijke leven te vatten met de kamera.

RED: Hoe ga je eigenlijk te werk? Op eigen houtje of beschik je over een team van medewerkers?

KIN: Een film is geen éénmansproduktie. Dat is praktisch en materieel gewoon niet te doen. Meestal werken we met twee, drie mensen.

RED: Welk belang hecht je aan de filmische vormgeving?

KIN: Ik haal geen gekke toeren uit met de kamera. Ik ben dus geen tovenaars van het beeld. De filmische vormgeving is een hulpmiddel om de inhoud (wat je te zeggen, te tonen hebt) beter over te brengen.

RED: Een kopje kopje koffie is gauw gezet, een eitje is gauw gebakken. Maar aan het maken van een film is ongetwijfeld een lang verhaal verbonden met heel wat verwickelingen.

KIN: Het proces verloopt in drie fasen. Eerst wordt een onderwerp uitgeroepen. Persoonlijke smaak ligt aan de basis van mijn onderwerpskeuze. Als criterium staat echter voorop: voor een zo ruim mogelijk geïnteresseerd publiek. Voor de werkmans zowel als voor de intellectueel.

TUSSENVRAAG RED: Speelt het commerciële oogpunt hier dan mee?

KIN: Zeker niet. Tenminste, ik gaas niet op goedkoop commercieel succes. Het ene hangt wel samen met het andere. Ik probeer een zo breed mogelijk publiek aan te trekken, en in die zin ben ik misschien wel commercieel.

TUSSENVRAAG RED: Is het mogelijk om met een produktie als "De farao's" het grote publiek te bereiken?

KIN: Ik meen van wel. Ik breng geen historisch-zakelijke reportages die alleen bij de insider-specialist interesse zouden kunnen opwekken. In mijn documentaires bestaat een ruim aandeel voor het anekdotische, voor het pittige detail. De thema's zijn allen uit het leven gegrepen, af en toe wordt in historische films de sprong gemaakt naar onze tijd. Neem nu bv de farao's. Nefertete, de beeldschone Egyptische koningin, droeg toen al (Nvdr: meer dan 3000 jaar geleden)

oogschaduw, iets waar de vrouwtjes nu nog gretig gebruik van maken. Maar Nefertete was de eerste die blauw en zilver op de ogen smeerde.

WEER TER ZAKE!

Na de konseptie komt de realisatiefase. Hier komt voor het eerst het financieel spook opdagen: film kopen, geluid registreren, de film ontwikkelen in een laboratorium. Dan wordt de film gemonteerd ofte geknipt en aaneengeplakt. Tenslotte volgt de "editing", de uitgave. Overbodige stukken die de continuïteit van de film in de weg zitten, worden er nogmaals uitgeknipt. Het is vooral een kwestie van aanvoelen en timing.

RED: De mens en zijn bezigheid staan centraal in je films.

KIN: Ja. Mensen en hun gewoonten hebben me altijd geboeid. Ik concentreer me vooral op het eigene van de verschillende menselijke leefgewoontes, op de eigenheid van het milieu waarin ze verkeren, op hun typische plaats-, tijd- en milieugebonden leefwijzen.

RED: Je werk is boeiend, verrijkend en vol afwisseling. Een avontuur, een ontdekkingsreis waarbij je af en toe wel es in een lastig parket kunt komen te staan.

KIN: Zeker. Ik zou tal van anekdotes kunnen vertellen. In het beruchte Iran hebben we op 10 opnamen 7 keer de benen moeten nemen. In ons vak moet je risico's durven nemen om ergens te geraken, om "het" te kunnen filmen: durf en geduld. En onmisbaar: een flinke dosis geluk.

P.S. Bedankt Ghislain Van Vloten voor het gezellige onderonsje en nog veel sukses.

Interview: André, Mark

Tekst: Mark

zaterdag 15 maart
in zaal PAX

LENTEFUIF

met disco-bar

FUSSPHONE

MILAC - HOEKJE

De week van de soldaat is weer achter de rug. Als we alle activiteiten overschouwen kunnen we met genoegen van een algemeen sukses spreken.

Vrijdag 8 februari werden er 68 kippen of Biefstukken verspeeld en gewonnen.

Zondag 10 februari kwamen de hongerigen in dichte drommen naar het Park van Relst afgezakt en door onze kundige koks en vaardige opdiensters werden allen verzadigd.

Het weekend ervoor (2-3 februari) gingen de soldatenmissen door en werden 250 exemplaren van Extra-Rantsoen aan de man of vrouw gebracht.

De laatste zaterdag van de maand (23 februari) was het soldatenbal in zaal Pax. De weermaker was dit jaar met ons en de Pax was bijna te klein om al de danslustigen te plaatsen. De opdien(st)ers hadden handen te kort en achter de toog stroomde bijna zoveel zweet als bier. Onze D.J.'s zorgden steeds voor een volle dansvloer en de sfeer was geweldig. We danken allen voor hun aanwezigheid. Als extra wil ik de Milac afdeling van Diegem bedanken en ook jeugdhuis Tonzent voor hun talrijke opkomst.

Zo, dat was dan onze Week van de Soldaat. Er rest mij nog 1 belangrijke zaak, namelijk het bedanken van al onze medewerkers. Het klinkt misschien banaal en afgezaagd maar door deze mensen die ons belangeloos hebben geholpen en zich uitgesloofd werden onze activiteiten een sukses. Zonder hen zouden we gewoon geen Week van de Soldaat kunnen organiseren. Daarvoor in naam van Milac en van onze soldaten: DANK U WEL.

Maar het gewone leven gaat voort en dat is ook zo voor onze soldaten. Op 3 maart komen er 2 bleukes bij: Danny Crab en Rudy Casteels. Beiden trekken ze naar Koksijde om er een luchtmacht uniform aan te trekken en een opleiding van 1 maand te krijgen. Danny komt daarna naar Melsbroek als mess-bediende. Rudy gaat het echter wat verder zoeken. Als chauffeur van zware voertuigen zal hij Grace-Hollogne onveilig maken.

Eind februari waren er ook soldaten die naar het thuisfront terugkeerden. Philip Elaerts liet het Klein Kasteeltje voor wat het waard was. Hedwig Heymbeeck laat luchtmacht en Bevekom in de steek en blijft voortaan bij zijn jonge bruid. Eric De Kegel komt terug van Marche-en-Famenne en laat het lijnen leggen aan de bleukes over.

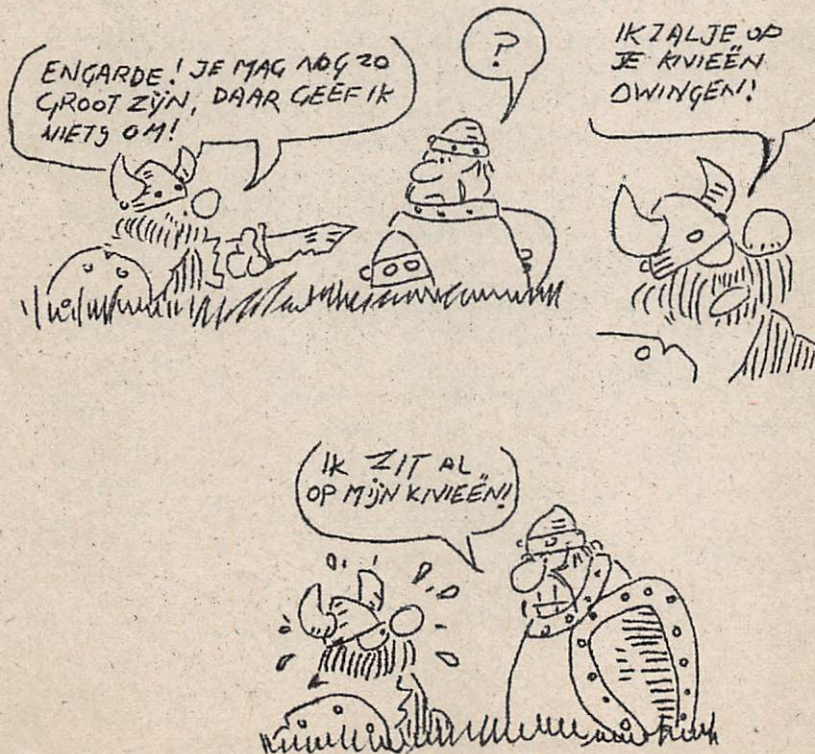
Ik bedank ook Julien Jaspers die ons bij zijn afzwaai een briefje schreef om zijn dank aan Milac te betuigen. Zulke brieven geven ons de moed om er mee door te gaan.

P.S. Uitslag Tombola ingangskaarten Soldatenbal:

1411 - 1333 - 1229 - 1377 - 1115 - 1109 - 1269 - 1160 - 1255 -
1306 - 1019

De prijzen kunnen afgehaald worden bij Centra Janssens in de Stationsstraat of bij een der bestuursleden.

Hugo Janssens.

presenteert op ZONDAG 16 MAART

van 14 uur tot 16 uur 30

HET MEISJE

met de

MOOIESTE OGEN TER WERELD

Regie: Jan Schmidt

Productie: Barrandov - Praag en Studio 1001 langspeelfilms
van Sofia. Tsjechoslowakije - Bulgarije 1975

Duur: 81 minuten

"Het meisje met de mooiste ogen ter wereld" is een sprookje. Het is dan - zoals het bij een sprookje past - ook eenvoudig van opbouw. Drie mooi afgelijnde episodes: in het dorp om de aanzet tot de geschiedenis te vinden (een jonge man op huwbare leeftijd is verliefd geraakt op een heel speciaal meisje); Pichta trekt de wereld in en beleeft net als een middeleeuws ridder op zijn tocht een boel avonturen om uiteindelijk zijn verloofde te vinden; terug in het dorp aan de rand van de verwijfeling maar ook vlak bij het grote geluk en de uiteindelijke beloning. Een zeer eenvoudige opbouw dus die voor iedere jonge kijker voldoende verstaanbaar moet zijn. Schrille contrasten zijn zijn er ook voldoende om de kinderen de thematiek te verduidelijken: Pichta en wie aan zijn kant staan zijn onvoorwaardelijk goed (Pichta, Josef, Aranka, het paard, Orina). Wie Pichta tegenwerkt is dan ook onvoorwaardelijk slecht (de zigeuners, de rovers, de dorpingen bij zijn terugkeer.) Om het verhaal eenvoudig te houden en het toch voldoende samenhang te verlenen, worden de verschillende avonturen (fragmenten) aan elkaar gelijmd door de oude Josef. Telkens als het voor Pichta wat moeilijk wordt of als hij een zetje nodig heeft, komt deze oude man in allerlei vermommingen opdagen. Waarschijnlijk zullen de kinderen niet zoveel problemen hebben om telkens dezelfde man te herkennen en alleen een sprookjes niveleveling als Pichta kan zo blind zijn dat hij de oude niet herkent. Zoals het in een sprookje past, wordt het goede beloond en het kwade gestraft. Pichta krijgt zijn bruid en de dorpingen kijken op hun neus. Tenslotte is er ook daar het zedelesje. Daar zorgt Josef voor. Meer dan eens wijst hij Pichta erop dat je, als je iets wil bereiken in het leven, er iets moet voor over hebben ook. En bovendien: zoek het geluk niet waar het niet te vinden is, maar hou je ogen open, dan zie je dat het vlakbij is.

TOP DAN,

Danny.

Bronnen: J-Films

Karnaval historie

Het karnavalgebeuren beleefde van zondag tot dinsdag zijn hoogtepunten of dieptepunten, zoals je het wil noemen. Sommigen hebben er een hekel aan, anderen hielden er vast een houten kop aan over. De Chiro pakte reeds op zondag 17 februari uit met een mooie kleurrijke stoet die vertrok vanuit het Park en eindigde met een slotgebeuren in zaal Pax. Onderweg waren er heel veel enthousiaste toeschouwers, sommigen gluurden achter de gordijnen, anderen volgden de stoet van het begin tot het einde. Het zachte lenteweertje zal daar wel een beetje tussen gezeten hebben. Een fotograaf gestuurd door "de Bond" (het weekblad voor het gezin) maakte een reportage van het hele gebeuren. Je kon het blijkbaar zien dat "Marie Thumas" failliet is, vele kinderen hadden van conserveblikken een muziekinstrument gemaakt. Bij de aankomst werden al de jonge karnavalisten verrast met lekkere pannenkoeken, made by B.G.J.G. met veel suiker, terwijl ze konden genieten van een prima "karnavalshow" met sketches, dans en zang.

En dan Vastenavond zelf. In Tonzent was er weer een dolle karnavalvuif. En wie er in de pap roerde en het boeltje op dreef hield was nog altijd onze platenruiter "Dave", die voor een gedeelte verkleed was in matroos. En wie liep je daar nu zo allemaal tegen het lijf: (dubbelpunt) Arabieren, 2 engelen die later de Heilige (Max)ius en de Heilige (Franci)scus bleken te zijn, enkel hun aureooltjes ontbraken nog, 2 kruipdieren (Luk en Karin), nonnekes, cowboy's, een Ria(ap), en nog veel meer leuke dingen. Er werd met confetti en serpentines gegooid net als een kleuter-kles die vijf minuutjes zonder juffrouw is gelaten. Na de stortvloed van karnavalliederen hadden we dan de verkiezing van "Prins en Prinses Karnaval anno '80". De voorzitter van de jury (Zjap Van Weyenbergh) en zijn gevolg komen de zaal binnengewandeld en nemen plaats in de luxe-canapé. Pol Van Wesenbeeck, de Zjap dus en Daniël Bols (om de zetel een beetje op te vullen) die knap hoofdtelwerk leverde.

Bij de eerste proef bleken Ria en Patricia aan de leiding te staan, maar bij de tweede proef: dansen op "Rap-o-Clap-o" van Joe Bataan, en derde proef: de "mosseldans" gecomponeerd en gespeeld door de "Vekes", kaapten André Janssens en Mol De Schutter net de eerste prijs weg.

Voor de mode-freaks: André en Mol waren uitgedost in een wit pak in de stijl van "pierrots" en hadden een dikke schminklaag op hun gezichten gestreken.

's Anderendaags was het gedaan met smullen, vreten, feest vieren, leute en plezier, de broeksriemen werden weer eens duchtig eengetrokken.

Danny Michiels.

Vrijdag 15 februari ging men van start met de eerste vergadering over fotografie met tevens een beperkt aantal geïnteresseerden (hoeft dit nog gezegd?)

Pol gaf ons eerst een korte historiek van hoe het allemaal begon. "Op 19 augustus 1839 maakte Louis Daguerre ergens in Parijs zijn fotografisch procédé bekend. Daarna werd het universeel en duizenden mensen experimenteerden met dit nieuwe medium. Vele schilders legden hun palet neer voor een camera. Kort na Daguerre bracht Talbot een nieuw systeem op de markt..."

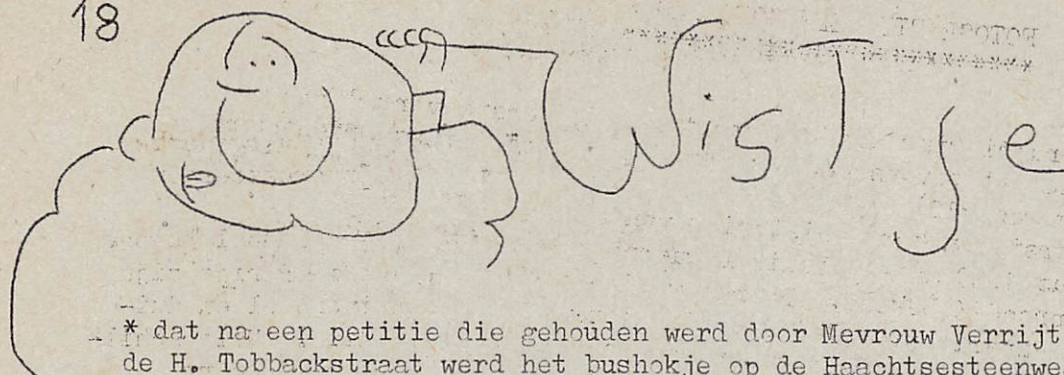
Als je over fotografie echt wil kunnen meepraten dan dien je een aantal technische termen zeker te kennen. Vraag dat maar eens aan Jan Willems. Hij gaf ons een paar sleutels mee van fotografie. En hoe kan je dat? Door natuurlijk lid te worden van onze foto-club. Watn daar leer je niet alleen alle mogelijke kneepjes van opname en afdruk, maar door de gesprekken met de kenners, door het bekijken van enkele voorbeelden, leer je de artistieke mogelijkheden van dit prachtige medium beter kennen. Dus, aarzel niet!

Het vraagt wel een beetje geduld, maar het te bereiken doel is belangrijk. Als je vragen, problemen of suggesties hebt in verband met fotografie, fotoapparaten, ontwikkelen, afdrukken en noem maar op, kan je terecht bij volgende personen:

1. Pol Van Wesembeek
2. Jan Willems
3. Dirk Herremans
4. Daniël Bols

Op de volgende vergadering van VRIJDAG 28 MAART om 20.00 uur gaan we het allemaal eens in de praktijk uitproberen, want zelf afdrukken, da's pas echt fotograferen. Wie graag afdrukken wenst van zijn favoriete negatieven mag die gerust meebrengen en kan ze dan zelf ontwikkelen.

* dat na een petitie die gehouden werd door Mevrouw Verrijt uit de H. Tobbackstraat werd het bushokje op de Haachtsesteenweg een paar meters achteruit gezet. Irène heeft hiervoor wel een tijdje moeten wachten, maar na een lange brief geschreven aan de Minister van Verkeerswezen Chabert (met de zoveelste handtekeningen) werd het vroegere "doodshokje" verplaatst. Hierdoor zijn niet alleen de busgangers een beetje veilig, maar is ook het zicht vanuit de H. Tobbackstraat naar de Haachtsesteenweg verbeterd.

* dat op dinsdagavond 19 februari de 35-jarige zanger-leider van de Australische formatie AC/DC Bon Scott in Londen dood aangekomen werd in zijn wagen. Een overdadig gebruik van alcohol zou de oorzaak zijn.

* dat op zondag 2 maart om 18u30 in zaal "De Vlaamse Leeuw" een muziekkavond doorgaat. Dit alles onder leiding van J. Van Rompy.

* dat vanaf 1 april (en dit is geen aprilvis) Urbanus van Anus om de twee dagen op onze beeldbuis komt, net voor het nieuws. Elk filmpje duurt zo'n 4 à 5 minuten. Dat wordt weer lachen geblazen.

* dat op zaterdag 8 maart in het Sportcomplex - Berg "MOVE LIBRE" haar 4-jarig bestaan viert. Ze brengen o.a. een fragment uit hun creatie: "To the century of the earth". Voor de artistieke omlijsting zorgen Jacques Depuidt en Hans Leye. Daarna is er een gezellige dansavond met D.J. Ludo.

* dat op uitnodiging van de Kulturele Raad, het Mechels Miniatuur Theater op zaterdag 13 september een voorstelling van de produktie "Jan Rap en zijn Maat" van Yvonne Keuls zal verzorgen in het schoolcomplex te Berg-Kampenhout. Houd nu reeds deze datum vrij voor de bekende acteurs van "De Kollega's".

* dat volgende aankondiging in een weekblad stond:
"Jongen van 120 kilo zoekt meisje van 120 kilo om samen op de wip te zitten."

* dat er op zondag 30 maart een infor-avond doorgaat over "homofilie". "GEWOON ANDERS". Om het een beetje bij het onderwerp te houden: er stond eens van voor in een krant: "2000 jongens op de homo-fuif te Gent. Jongens, jongens, ..."

* dat we momenteel met 168 leden zijn. Dat betekent heel wat meer dan vorig jaar. En de ledenlijst blijft maar aangroeien...